

El fet de pertànyer a una comarca on el personalisme de Vilafranca és fort, ens fa perdre una mica la identitat com a poble i com a municipi. La culpa no és de Vilafranca sinó nostra, per no ser capaços d'enfortir la nostra personalitat.

Josep Mir aspira tabac negre i els seus ulls, enterbolits per una cortineta de fum, queden reduïts a una línia horitzontal per la qual no se li escapen ni pros ni contres. **Per altra banda, a nivell d'oferta industrial tenim la sort de ser-hi, al costat de Vilafranca. Moltes empreses acaben aterrant a casa nostra per raons de fiscalitat. Normalment, els impostos són aquí una mica més baixos que no pas allà.**

Moja, Sant Miquel, Sant Pere Molanta i Viladellops són els quatre pobles que, sense trencar cap de les seves pàgines anteriors, continuen escrivint un llibre amb el títol inequívoc d'Olèrdola. **Aquí tenim un sòl industrial important en un extrem del municipi (a Sant Pere Molanta), al costat de la N-340, un dels eixos de l'Estat amb més potencial i que dóna vida per allí on passa. I, al bell mig de Vilafranca i Sta. Margarida i els Monjos, al Clot de Moja, disposem de setanta mil metres quadrats de sòl.**

No es veu ningú pel carrer. Menteixo. Un home gris recorre el diàmetre d'una plaça, patint la tirania d'un malet' negre. Potser està cercant subscriptor de pensi-blindada, però el silenci que surt dels bars li anuncia que s'ha equivocat de zona. **Aquí tenim un índex bastant baix d'atur i, de tota manera, és un atur que no genera problemes. Està integrat, bàsicament, per joves que busquen la primera feina.**

No gaire lluny, una trepadora colpeja una vorera fent-li esquerdes per arreglar les que hi havia. **A nivell d'obres i equipaments estem bastant coberts, però una de les preocupacions més fortes que tenim és fer municipi, fer poble. Que tots plegats ens sentim identificats amb un projecte que es diu Olèrdola. Aquestes són coses que no es fan amb subvencions ni amb l'ajut d'un arquitecte.** Les muralles iberoromanes, testimonis muts del temps, són la talaia des d'on es veu el tràfec il·lús d'ufanosos viatgers, creient-se que tutel·len el moviment al seu antull. La comarcal Vilafranca-Vilanova, la N-30 i l'A-7 es deixen trepitjar, però se'n riuen. **Una altra preocupació nostra és que són un municipi que fem frontera amb dues comarques: el Garraf i l'Alt Penedès. Una reivindicació històrica és**

si l'origen del Penedès, en general, havia estat el municipi d'Olèrdola i totes aquestes comarques que neixen al voltant del castell de Sant Miquel a mitjans del segle XV-XVI. El que ens afeixuga és que tot allò bo i dolent d'aquestes comarques passa pel nostre terme.

Terra de ningú o terra de tothom, Olèrdola, de tant en tant, s'enfurisma. Els seus budells es cargolen de ràbia i sonen barrinades de les tres pedreres que vomiten pedres. **Tot ens cau aquí. Sembla que tothom tingui dret a posar en aquest municipi allò que molesta. Si s'ha de fer una autopista, passa per aquí. Si es fa un traçat de tren de gran velocitat, passa per aquí. Si s'ha de fer el transvasament del Llobregat, el seu recorregut tindrà, òbviament, un lloc en el nostre territori. Tot això suposa malmetre terrenys naturals, tenir-hi molt d'asfalt... En fi, la situació geogràfica és el que no es pot canviar.**

La bandera d'Olèrdola no és de les d'hissar ni fer-hi petons; és el castell de Sant Miquel, l'artèria per on vessa el sentiment dels fills d'aquí. Enfilant any rera any, històries que sent de prop; va cosint la Història. **Hem fet campionats d'Espanya de trial passant pel seu costat. També hi ha una festa: la trobada d'Olèrdola, que es fa al castell. Ens ajuda a conèixer tots els habitants del municipi, oblidant-nos de si som de Moja o de Sant Pere. Per tal de promocionar la nostra terra participem allà on calgui.**

No sé qui va dir que les coses petites, si es posen molt juntes, són més grans que les grans. Podria haver estat el mateix Sr. Mir. **Aquí, discutim més l'amplada d'una finestra que no pas el projecte d'una nau de dos mil milions de pessetes. Jo estic molt satisfet que la gent exclami que hi ha algunes zones enjardinades abandonades, perquè dius: home, almenys ens adonem que tenim zones enjardinades, cosa que no passava fa set anys, que no n'hi havia cap. En aquests moments ja ens podem queixar de les zones que estan deixades. Vol dir que hi són.**

Agafa la vuitena cigarreta. **Jo, a vegades, he dit que sóc a l'Ajuntament perquè no sé jugar a tennis. Si sabés jugar a tennis, potser no seria aquí.** Sr. Mir, fumant com fuma, crec que ser alcalde és un esport menys arriscat per al seu cor. Clar, sempre i quan no es cremi.

Josep Mir Vallès - Olèrdola - 1.893 hab. (l'Alt Penedès)